Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை
Sunday, 04 January 2015 12:20 -

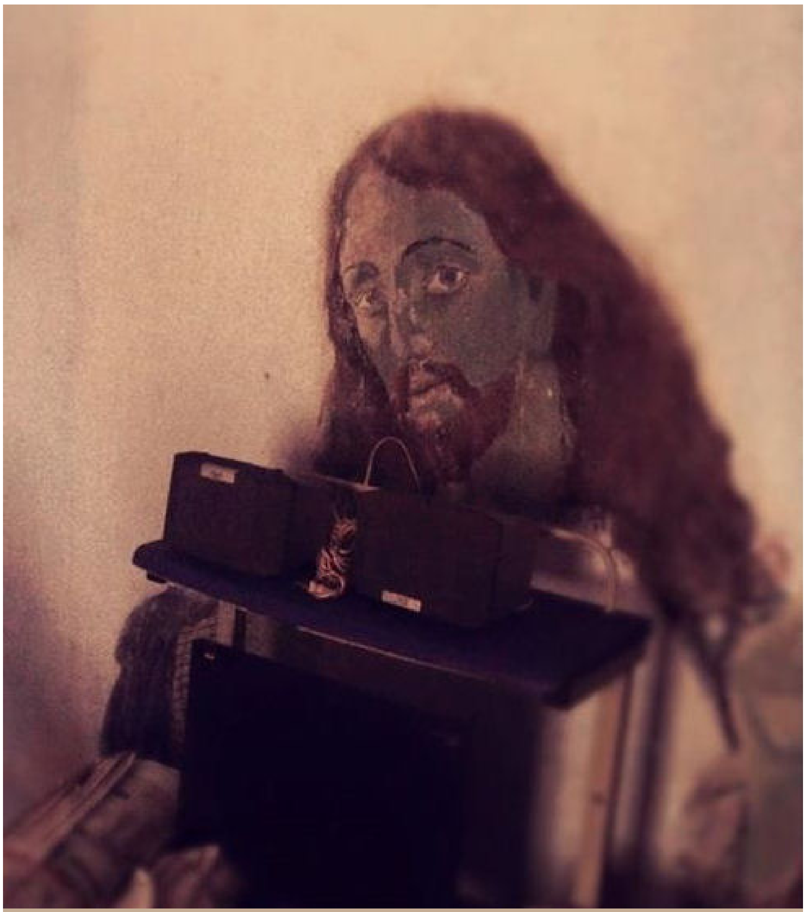

சினிமா பார்ப்பதற்கே சில்லறை இல்லை என்று ஏங்கிய காலம். Canvas இல் ஓவியம் தீட்ட வசதி எங்கே இருக்கப் போகிறது?

மார்க் மாஸ்ரர் சொல்வார் „ஒரு தேயிலைப் பெட்டி ஐம்பது சதம்தான் இருக்கும். மிஞ்சிப் போனால் ஒரு ரூபாதான் வரும் அதிலை படத்தைக் கீறும்' என்று.

அவர் சொன்ன படியே பலதை வரைந்திருந்தேன். அவை எல்லாவற்றையும் என்னால் வெறும் வண்ண எண்ணைச் சோக்குக் கட்டிகளால்தான் வரைய முடிந்தது. எண்ணை வண்ணம் கொண்டு படங்கள் வரையும் ஆசை மட்டும் என்னில் தீராமல் இருந்தது. இதை மார்க் மாஸ்ரரும் நன்கு அறிவார். ஒருநாள் அவர் என்னிடம் சொன்னார் „வீட்டில் வெள்ளைச் சுவர் இல்லையா? அதிலை வரையும். எதுக்கும் வீட்டிலை கேட்டிட்டுக் கீறத் தொடங்கும்''

எச்சரிக்கையோடு அவர் சொன்ன அந்தத் திட்டம் எனக்குப் பிடித்துப் போனது. வீட்டுச் சுவர் மட்டும் அல்ல வெளியார் சுவர்களும் அப்பொழுது எனக்கு வசப்பட்டுப் போனது. கோவில் சுவர்கள், ஆலயத் திரைச் சீலை, திருவிழாவிற்கு அறுபதடிக்கு ஆண்டவர்கள் கட் அவுட் என எனது ஓவியம் தீட்டும் ஆசை வளர்ந்து கொண்டே போனது.

நான் வரைந்த ஓவியங்கள் மார்க் மாஸ்ரருக்கும் பிடித்துப் போனது. தனது மகனுக்கு செல்வகுமார் என்று எனது பெயரை வைத்து என்னையும் தனக்குப் பிடிக்கும் என்று சொல்லி என்னுள் அவர் உயர்ந்து நின்றார். கடந்த மாதம் நியூசிலாந்தில் இருந்து நாட்டுக்குப் போன எனது அக்கா மகன் அகிலன் ஊருக்கும் போய் வந்திருக்கின்றான். அங்கே எடுத்த புகைப் படங்களை முகநூலில் பதிந்திருந்தான். „எனது மாமா வரைந்த ஓவியங்கள்'' என இரண்டு படங்களை அவன் குறிப்பிட்டிருந்தான். அது என்னை சில நாட்களாக எழுபதுகளுக்கு இழுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

திருமணம் ஆன பின்னும் வெள்ளைச் சுவர்கள் இலவசமாகக் கிடைத்தால் விடமாட்டேன். எனது மனைவியின் வீட்டின் வெள்ளைச் சுவரில் முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் வரைந்த யேசுநாதர் ஓவியம் எத்தனையோ அவலங்களுக்குப் பின்னாலும் இன்னும் அழியாமல் இருக்கிறது. மார்க் மாஸ்ரருக்கு நன்றி! அகிலனுக்கும் நன்றி!

□□□□□□□□□□□□□□□

3.1.2014